

§ 6.

Tillæbelse til efter en Læges Anordning at aarelade og kopsætte skal af det kongelige Sundhedscollegium kunne meddeles Enhver, som har godtgjort sin Duellighed i disse Forretninger ved en Prøve, som i Kjøbenhavn aflægges for Overchirurgen paa et af Stadens Hospitaler, og udenfor Kjøbenhavn for vedkommende Stifts-, Amts- eller Landphysicus.

For at foretage en saadan Prøve nyder vedkommende Embedsmand af Enhver, som underkaster sig samme, en Betaling af 5 Rd.

Den, som har aflagt saadan Prøve for Stifts-, Amts- eller Landphysicus, er ikke pligtig at underkaste sig ny Prøve, naar han senere vil ned sætte sig i Kjøbenhavn.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1862.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Den fuldstændige Udøvelse af Barbeernæringen i Kjøbenhavn har fra tidligere Tid været forbeholdt et særegent Laug, hvis Interessenters Antal siden Laugsartiklerne af 29de April 1684 stedse har været indskrænket til 21. Da disse Laugsmeistre eller saakaldte Amtsbarberer ifølge Laugsartiklernes Bestemmelser skulle være lægekundige, til Praxis berettigede Personer (o: efter Emanationen af Forordningen om det chirurgiske Akademi af 22de Juni 1785 have underkastet sig den deri befalede chirurgiske Examen; jvfr. det allerhøieste Rescript af 13de October 1786, bekjendtgjort ved Raadstueplakat af 25de s. M.) vare de 21 Amtsbarberstuer eller saakaldte chirurgiske Amter, som Kjøbenhavn saaledes kom til at indbefatte, ikke blot Barberstuer, men Bestyrerne af dem udøvede Lægepraxis, og disse Amtsbarberstuer udviklede sig derfor ogsaa efterhaanden til tillige at blive Optagessteder, hvor Personer, som paa Gaden vare komne til Skade, øieblikkeligt kunde faae den fornødne Lægehjælp. Den Betydning, som Amtsbarberstuerne dengang havde, i For-

bindelse med den Omstændighed, at deres Antal ikke forøgedes, bevirkede snart, at de bleve Gjenstand for Handel, og saaledes fik en Pengeværdi. Ligesom imidlertid Barbeeramternes Antal af 21 ingenfind var bleven sat som nogen ufravigelig Regel, saaledes blev Tillæbelse ogsaa fra Tid til anden meddeelt Personer til at befatte sig med Barbeernæring uden at indtræde i Laug, hvilket blandt Andet sees af Rescript af 28de April 1739 IV, og senere opstode derved, at Forordningen af 21de Marts 1800 §§ 19, 20 ff. og Reglementet af 1ste Juni 1808 §§ 29 ff. angaaende Erhvervelsen af Frimesteriet i Haandværkslaugene ogsaa bleve anvendte paa Barbeernæringen, flere og flere Barbeerfrimestre, saa at disses Antal i Maret 1851 var c. 80. Til denne Næringsvei, der igrigt indskrænker sig til at barbere samt sætte Afskeer og Igler, have de Barbeersvende Udgang, der, efterat have bestaaet i den anordnede Svendeexamen, have respective i 4 eller 6 Mar, efter som de ere indspødt eller fremmede, arbeidet hos en Amtsbarbermester; men en saadan Frimester har ikke uden dertil erhvervet Bevilling Ret til nogenjomhelst Svendehold. Uagtet den indskrænke Ret, der var indrømmet Frimestrene, har dog denne Udøvelse af Barbeernæring af andre end Laugsinteressenterne, i Forbindelse med det for disse, deels ved den betydelige Forøgelse af Lægernes Antal, deels ved den større og større Udvilling af Lægevidenskaben, forarsagede Tab af saagodt som al Lægepraxis, efterhaanden i den Grad reduceret de gamle chirurgiske Amter, at medens der i Maret 1845 ifølge en Opgivelse af Laugets Oldermann kun bestode 8 saadanne Amter, idet eet var gaaet ind, 6 ikke benyttedes og 6 vare ubleiede til Frimestere, er de benyttede Amters Antal nu sunket ned til 5, og i hvilken Grad deres Credit er falden, sees tydeligt nok deraf, at et Barbeeram for flere Mar siden skal være solgt for 40 Rd. Foruden at nu Frimesterrettigheden paalægger dem, som deraf gjøre Brug, altfor store Indskrænkninger, har Barbeervæsenets forhaandenværende Tilstand derhos ogsaa viist sig at være til Hindrer for Svendenes Employering. Hertil kommer, at ifølge de ved Placat af 30te Januar 1838 med Hensyn til Afgangen til Lægepraxis